

26.08x35.58	33	42	עמוד	זמן חיפה	07/05/2010	22525087-1
כפר תקווה בית לאנשים עם צרכים מיוחדים - 83658						

סה ככל מקום עבודה אחר, אבל העבודה כאן היא מעין שליחות גדולה. אנחנו רוצים שהמקום יפעל כמו שצריך, שאנשים שלא ממש יכולים לדאוג לעצמם וגם משפחתיים לא כל כך יכולות לדאוג ולטפל בהם, יוכלו לחיות כמו כולנו וזו אכן שליחות". למרות שההגעה שלו לכפר תקווה, עם המהלכים שעשה והצעדים בהם נקט כדי להציל את המקום מקריסה, הצליחו לייצב את הכפר, גרוס שומר על צניעות ולא לוקח את הקרדיט על העובדה שהמקום חזר להיות משגשג וללא חובות. "המקום הזה היה מקום מאוד ייחודי לאורך שנים, אבל נעשו טעויות ניהוליות שבהחלט היו עלולות בזמנו להביא לסגירת המקום, אם לא היו עוצרים את הטעויות האלה בזמן. המצב הלך והחמיר ולמזלנו, העניין התגלה בזמן ויכולנו לצאת לדרך. אני יכול לומר שהיום, לאחר שבע שנים של שיתוף פעולה עם המשפחות, עם משרד הרווחה ועם הגורמים המממנים, אנחנו נמצאים במצב טוב מאוד ומאוזנים מבחינה תקציבית. אנחנו בונים ומגייסים תרומות, כך שאנחנו היום מקום פורח וגם צומח".

כמה חוסים יש בכפר כיום?

"קודם כל אנחנו לא קוראים להם חוסים אלא דיירים. בורגון אחר אנחנו קוראים להם חברים, בעיקר מפני שהמקום הזה היה בעבר קיבוץ ועדיין יש לו אופי של קיבוץ. אנחנו היום עם 200 דיירים ומתכוונים בעשר השנים הקרובות להגיע לכ-280 דיירים".

איך מגיעים אליכם הדיירים?

"מגיעות אלינו בעיקר המשפחות של הדיירים שמועמדים להיקלט אצלנו. אנחנו נועדנו ליישם לקלוט צעירים בגילאי 20 פלוס, שסובלים מאיזושהי מוגבלות ולכן אינם יכולים לחיות לבד והמדינה מכירה בהם. המשפחות פונות אלינו ביוזמה עצמית ואנחנו מפנים אותן לעבוד את המסלול המקובל דרך משרד הרווחה ומשרד הבריאות".

באיזה היקף המדינה עצמה מסייעת לדיירים בכפר?

"למעשה, משרדי הממשלה נותנים היום מימון מלא לדיירים, כלומר דמי החזקה

מלאים עבור הדייר. משפחה לא צריכה להוציא מכספה עבור החזקתו של דייר במקום כמו שלנו וגם בעוד מקומות ברחבי הארץ. לאחר שהם עוברים פרוצדורה, שהיא ממש לא מסובכת, הם כבר יכולים להיקלט אצלנו".

הם חברים לכל החיים

אחד מאותם חברים שעברו את הפרוצדורה עליה מדבר גרוס הוא רדי בן ה-36, שמתגורר בכפר תקווה כבר 16 שנים. למתנדבים הצעירים והנמרצים מגרמניה יש חלק גדול בעבודה שהוא מתעורר בכל בוקר ליום חרש ונהנה מהחיים והשהות בכפר. "החבר'ה הצעירים מגרמניה ואני מסתדרים מצוין והקשר בינינו הוא נהדר". מציין רדי ומספר בעיניים נוצצות על החברות

המיוחדת שנרקמה בינו לבין המתנדבים: "אני נהנה לעבוד איתם בגננות וגם הם נהנים לעבוד איתי. החיים כאן הם פשוט גן עדן והמתנדבים מוסיפים המון לאווירה המצוינת שיש לנו בכפר. מבחינתי, אני רוצה להישאר בכפר תקווה עד יומי האחרון, כי זה הבית שלי".

ספר על סדר היום שלך בכפר.

"כמו הרבה אנשים בעולם, גם לי קשה להתעורר ולקום בבוקר. מי שמעיר אותי הוא מתנדב מגרמניה שדואג לי ומוודא שאקום בזמן, אוכל כמו שצריך וגם אעשה את הפעילות היומית שכוללת עבודה בגננות. מלבד העבודה, החברים בכפר מעבירים המון שעות עם המתנדבים. אנחנו משחקים כדורגל, יוצאים לשחק באולינג, אוכלים ביחד ומבלים בכל מיני מקומות באזור. רק בשבוע שעבר נסעתי עם אחד המתנדבים בג'יפ, ראינו סרט בקניון לב המפרץ ואחר כך שתינו קפה ביחד. זה כיף גדול, גם לנו וגם להם".

איך אתם מתגברים על מכשול השפה?

"המתנדבים לומדים עברית באולפן והלימודים שלהם די אינטנסיביים, כך שהם לומדים די מהר את המילים והמשפטים הבסיסיים שמאפשרים להם לתקשר איתנו בקלות. אין בעיה של תקשורת בינינו, אנחנו אוהבים אחד את השני ולימדנו אותם משהו על הכנסת האורחים הישראלית ועל החמימות שלנו. זה מדהים לראות איך בהפקות הם מכינים לנו תה וקפה ומביאים לנו עוגיות, כולנו יושבים ביחד, מדברים וצוחקים".

המתנדבים מגיעים לכפר לתקופה של שנה אחת. איך העבודה הזו משפיעה עליכם?

"זוהי למעשה הבעיה היחידה. זה לא פשוט להתרגל בכל שנה למתנדבים אחרים, במיוחד לאחר שאתה כבר נקשר למתנדבים שכבר עזבו. לוקח לנו קצת זמן להתרגל למתנדבים החדשים וזה די קשה לנו, אבל בסופו של דבר אנחנו מתרגלים אליהם והכול בסדר. לפעמים, עד שאנחנו כבר מתרגלים למתנדבים חדשים, נשארים להם רק חודשים ספורים להיות כאן".

האם היו מתנדבים מסוימים שהתחברת אליהם במיוחד?

"בוודאי שהיו. היו שני מתנדבים בשנה שעברה בשם פרנץ ונתן, שאליהם התחברתי

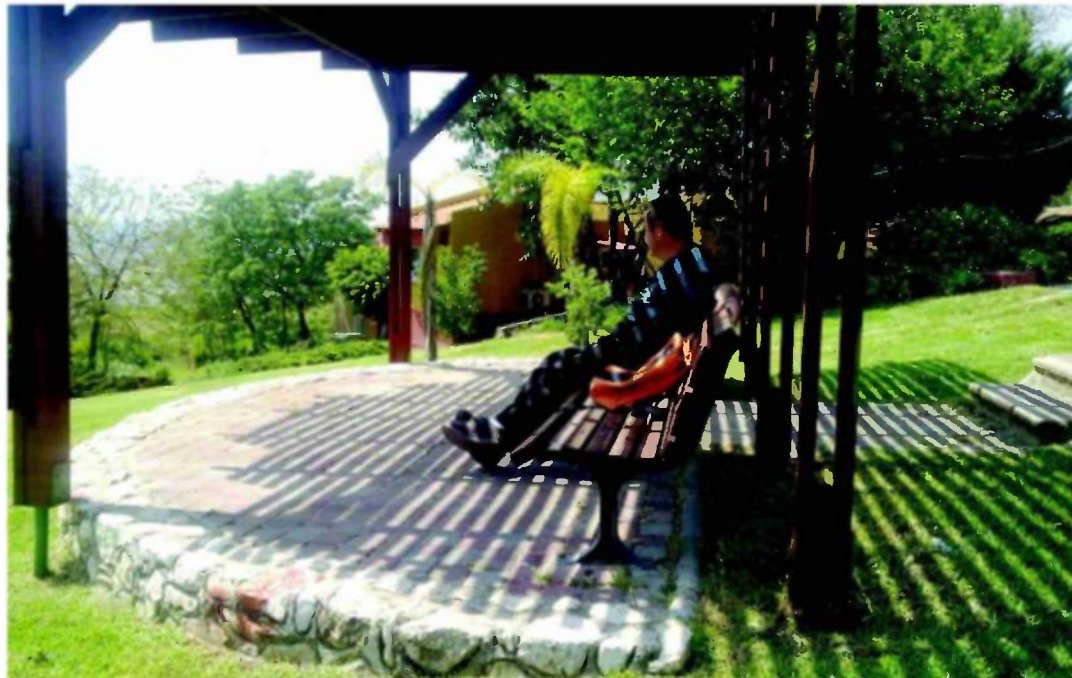
במיוחד ואנחנו שומרים על קשר עד היום. פרנץ התאהב בארץ והחליט להישאר כאן, הוא התחתן ולא מזמן נולד לו ילד. פרנץ הגיע לבקר אותנו בכפר ואני מאוד התרגשתי, קשה לי מאוד לתאר במילים עד כמה שמחתי לראות אותו. כשהוא הגיע לכאן התחבקנו וגם הוא היה מאוד נרגש כשהוא ראה אותי. היום, כשיש את הפייסבוק, הרבה יותר קל לשמור על קשר וכשראיתי את התמונות של הילד של פרנץ, ההתרגשות הייתה גדולה. בזכות הפייסבוק אני נמצא בקשר עם כמה מהמתנדבים שהיו כאן בעבר, אנחנו מרבים הרבה והם מבטיחים שיבואו לביקור ואכן כמה מהם חזרו לכאן לביקור. הם תמיד אומרים לי שברגע שהם יחסכו קצת כסף ויתאפשר להם, הם יעלו על מטוס ויגיעו לכפר תקווה. זה מאוד מרגש ואני מתגעגע לכולם".

אתה זוכר את כל המתנדבים שהיו כאן במהלך 16 השנים האחרונות?

"אני זוכר כל אחד ואחד מהם גם בשמות, כי קשה לי לשכוח את האנשים שעברו איתי לאורך השנים. הרגע שהכי קשה לי כאן הוא הרגע שבו המתנדבים באים ואומרים לי: 'תשמע רדי, בסוף החודש יש לנו טיסה לגרמניה'. אז אני מבין שהתקופה שלנו ביחד הגיעה לסיימה ואוטוטו יגיעו מתנדבים חדשים. אלו הרגעים הכי עצובים לי והפרידה היא קשה מאוד. קשה לי מאוד לדמיין את כפר תקווה ללא המתנדבים מגרמניה. זה פשוט בלתי אפשרי".

אחד מהרגעים אותם לא ישכח רדי לעולם היה לפני מספר שנים, כשחלק מדיירי כפר תקווה עשו את המסלול ההפוך של המתנדבים ונסעו לגרמניה ונפגשו עם מספר מתנדבים שאיתם עבדו בעבר בכפר תקווה. המפגש המרגש היה ללא ספק נקודת השיא עבור רדי וחבריו, המחשיכים את המתנדבים הגרמנים לבני משפחה.

"היינו בגרמניה והביקור שם היה מדהים". נזכר רדי ומספר: "כמו שאנחנו מקבלים אותם אצלנו בחמימות ובאהבה, כך גם הם קיבלו אותנו אצלם בבית. טיילנו בכיכר רות, שטנו באונייה על פני נהר גדול, אכלנו במסעדות וראינו מוזיאונים מרשימים. כבר עברו כמה שנים מאז הטיול הזה, אבל אני זוכר כמעט כל פרט ממנו. אני מקווה שבקי רוב נטוס שוב לגרמניה לבקר את החברים שלנו. אני מאוד מתגעגע אליהם".

אחד הדיירים: "החיים כאן הם פשוט גן עדן והמתנדבים מוסיפים המון לאווירה המצוינת שיש לנו בכפר. מבחינתי, אני רוצה להישאר בכפר תקווה עד יומי האחרון, כי זה הבית שלי"

